

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiloase, concușe, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

In ritmul vremii...

Neîndoios că trecem prin încercări mari; slujbașii înmulțesc numărul celor fără slujbă, comercianții falimentează și închid prăvăliile, industriașii nu rabdă birurile, iar țărani agricultori vând produsele pământului muncite cu sudoare pe o nimica toată. Șomajul crește și la capătul lui își fălfaie îngrozitorul spectru... foamea.

Vremurile oricât de grele și îngrijorătoare ar fi, pot să ne fie totuș de folos întru preîntâmpinarea dezastrului ce amenință. Nu trăim niciunul din cei șapte ani grași, dar nici la cei slabi — cum spune Biblia — n'am ajuns; *prea departe însă nu suntem de ei!* Spiritul de prevedere impune deci privațiuni dela cheltuieli inutile și lux, impune adunare de rezerve. Și mai impune solidarizare umană, milă și jertfă creștinească.

Avem datorința să pregătim sufletele oamenilor, să trezim simțămintele de milă, de altruism; de aducere de jertfă și milostenie pentru cei lipsiți: *cu un cuvânt, trebuie să ne punem în ritmul vremii!*

Să vedem dar, cum este Biserica în ritmul vremii.

Când ea suferă cu cei ce suferă, rabdă cu cei asupriți și cu cei nedreptățiți plânge? Poate. Dar atât nu-i destul. Biserica, prin însuș rostul ei și prin grăitorul argument al trecutului ei, are datorința la mai mult!

Biserica are datoria să preîntâmpine orice dezastru; în ea lucrează mâna Domnului, și El nu vrea distrugerea creaturii Sale și nici ca aceasta să rabde peste puteri. *Biserica este organ de mântuire!*

În al doilea rând ne vine în sprijin istoria Bisericii. Din cele dintâi timpuri ale creștinismului — dela colecta orânduită de apostolul Pavel în Galatia și Corint pe seama săracilor

din Ierusalim și, până la colectele de astăzi — ni se lămurește rostul caritativ, *filantropia care este un neîntrecut decor pentru nizuințele nobile ale Biserecii.*

Mai marii Bisericii au momentul să-și aducă aminte de aceste lucruri!...

Prea Sfințitul nostru Episcop n'a stat mult pe gânduri. Cu un spirit fin de observație și de prevedere în acelaș timp, a văzut că pulsul vremii crește cu un tempo îngrijorător. Și nu de mult — acum vre-o două luni — o scrisoare adresată protopresbiterilor stătuia la îndemn în cumpătare, la înfrânări într'ale luxului, la înpuținarea petrecerilor împreunate cu joc. *„Pentru că nu este convenabil, ca atunci, când mulțimea suferă și când poate foarte mulți nu au cu ce să-și astâmpere foamea, când mizeria se lățește și tot mai mult ne apasă, aceia, cari sunt! binecuvântați dela Dumnezeu cu mijloace materiale suficiente, să-și petreacă cu jocuri și să cheltuiască pentru plăcerile lor de cari se pot foarte ușor lipsi și cari de multe ori seduc pe oameni pe căi rătăcite, pierzătoare de suflete.”*

Aceasta e motivarea sfaturilor date; și actul continuă mai departe. *„Toți cari au mijloace materiale, deocamdată să cruțe, iar cei cari socotesc că nu au lipsă de cruțare... să folosească din avutul lor prisosilor o parte pentru scopuri de binefacere...”*

Sămânța a fost aruncată, și sămânța a căzut pe pământ bun.

Am la îndemână un act. E atât de grăitor și-mi umple inima de bucurie. Din acest act se vede și ascultare, se vede și înțelegere și bunăvoință... Protopresbiterul Făgetului, om îmbătrânit în muncă și regularitate ne spune, că a colectat numai din vre-o nouă comune ale tractului său peste o mie de lei în scopul de mai sus.

— Și când lucrul bun și-a făcut drum, să ne mai îndoim de rezultatele lui?!

Răsad bisericesc.

— Jertfe în ogorul misionarismului. —

Măcelul de eri ale cărui urme mai pălpăe încă, a dovedit pe deplin că economia instituției noastre bisericești a fost deșartă. Prefacerile din care se hrănește viața sufletească a semenilor noștri, precum și înoirile materiale din zilele noastre, ne-au găsit într'un cadru formalist cât se poate de potențat, admirabil chiar, dar ne-au găsit cu mâinile în sân și mai ales cu limba legată, din care cauză multe suflete dornice de o lumină vie, o revărsare caldă a cuvântului Sfintei Evanghelii, s'au abătut dela adevăr și s'au ostit în matca păcătoasă, dar vie și cuprinzătoare a sectelor.

Nici un duh nu ne însufletește iar acțiunea noastră bisericească pătimește.

Dela o vreme însă parcă ne mișcăm. Oameni cu cald interes pentru soarta sufletească a maseilor ortodoxe au rupt nodul gordian al nepăsării noastre și luând hotărâri înțelepte au pornit, sau au dat directive de pornirea unei acțiuni misionare, acțiune care-și dă roadele ei. Fericită este tapta acelor, cari călcând orice obstacole și înțelegând primejdiile ce ne bat la ușă, se trudesă să înfigă răsaduri de bune vestiri și de nădejdi evanghelice în ogorul vieții religioase a poporului nostru, mai ales cel dela sate.

Am găsit de bine, că se cuvine să însemnăm și aici fapta lor, pentruca și alții să le cunoască osteneala și jertfa lor.

Să începem cu *Asociația misionară a studenților dela Academia teologică a diecezei noastre.*

Din inițiativa și părinteasca purtare de grijă a *Prea Sfinției Sale Dnui Episcop diecezan Iosif* și cu concursul luminaților profesori ai acestei teologii, s'au constituit acum 2 ani și jumătate, într'o asociație misionară, tinerii teologi, asociație menită să îndrumeze energiile tineresti după un plan metodic de activitate. Desigur s'ar putea zice: o nouă societate școlară ca toate altele. Dar nu, nu este vorba numai de o simplă recunoaștere a unor statute, ori de o înjghebare seacă, ci de hotărârea eroică a unui grup de leviți către sfintele altare, de a-și impune o riguroasă disciplină launtrică și a se dărui generos altora, — acelor pe cari mâne îi vor păstori. Și lucrul este cu atât mai important, cu cât știut este, că întreaga generație de după răboiu atârnă nehotărâtă între pofta de a lăncezi odihnind și munca neobosită ce ar trebui s'o depună.

Studenții asociației misionare conduși de îndrumători plini de râvnă, s'au hotărât definitiv pentru muncă; munca sfântă aceea a răspândirii binelui, adevărului, frumosului.

Activitatea lor, cu toate că nu ne este cunoscută deundeva, ea totuși se desfășoară larg fie la societatea ortodoxă a femeilor române, fie la penitenciarul de aici unde se dă hrană sufletească — desmoșteniților soartei, dar mai ales se desfășoară prin satele noastre bănațene, unele chiar depărtate.

Este o muncă dusă încet, fără iureș și fără mult sgomot.

Mercuri, 25 Martie sârbătoarea Bunevestirii, asociația misionară în frunte cu doi zeloși profesori, părintele protodiacon I. David și C. Vladu, au purces în parohia Poiana la 10 km. de Caransebeș unde au ținut o asemenea șezătoare misionară. Pe o admirabilă zi de primăvară, drumul l-au făcut pe jos, întocmai apostolilor, și cu toată greutatea drumului — fiind nevoiți a-și aduce în spate hrana necesară — citeai pe fața fiecăruia bucuria nespusă a împlinirii unei sfinte datorii. Vedeai acel elan tineresc și entuziasmul creștin, care întrecea orice considerațiuni.

Dela casa parohială unde au descins și unde au fost întâmpinați cu litia, am plecat la sf. biserică unde am rostit un mic cuvânt de bun venit după care a răspuns păr. David. În acest preafrumos răspuns D-Sa spune între altele: „Am venit Părinte în acest lăturalnic sat, departe de păcatele civilizației, să *vă învățăm și să învățăm.* Să vă învățăm cu toată dragostea sufletului nostru, iar prin contactul ce-l luăm cu poporul în mijlocul acestei naturi preaincântătoare, să învățăm și noi ce este viața reală, viața adevărată așa cum ne-a lăsat-o Dumnezeu s'o trăim.

Am venit să vă strângem frățește mâna și să vă aducem o bunăvestire“..... Am oficiat sfânta liturgie. Credincioși nu au fost mulți, ba încă în număr prea restrâns pentru o asemenea solemnitate și aceasta are pentru mine un înțeles, acela, că încă nu am lucrat și nu lucrez îndeajuns pentru aducerea la Domnul a sufletelor încărcate de păcate și duhul indiferentismului nu am reușit încă să-l alung. Drumul pe care încerc să-l desfund e încă spinos și deci cu credința păstorilor mei încă nu mă pot lăuda. Aceasta-mi spune că mai trebuie să mai lucrez mult, ba încă mult de tot.

La priceasnă a suit amvonul părintele protodiacon Ioan David predicând despre „*Însemnătatea Bunei-Vestiri pentru mântuirea neamului omnesc.*“ O predică cum rar ți-e dat să auzi. Argumentarea cu adevărat paulină, dicțiunea clară și deosebit de înțeleasă, au creat momente la care te-ai cutremurat și ai plâns în acelaș timp. Păcat că o asemenea cuvântare nu se dă'n vileag pentruca și alții să

se adape din darurile cu cari Domnul Dumnezeu a binecuvântat pe părintele profesor David. Răspunsurile liturghiei au fost date de corul asociației condus cu multă măiestrie de neobositul conducător Dl profesor Constantin Vladu. Deși numai jumătate în număr, e un cor splendid. Siguranța aceea și mai ales evlavia cu care s'au executat răspunsurile, este de admirat. Îmi pare rău că nu sunt mai destoinic într'ale muzicii pentru a putea prinde mai deplin și reda mai amănunțit jerifa conducătorului și aceea a coriștilor.

După amiază, a cuvântat studentul Petru Turcan din anul IV. despre „Indiferențismul religios“. A vorbit bine teologul Turcan și exemplele luate din viața practică a sătenilor au sugestionat adânc micul auditoriu. Simeon Mehedintzi (Soveja) zice undeva: „Pe lângă glasul preotului, vrem să-i auzim și sufletul lui. Și sufletul lui este în predica vie din înălțimea amvonului“. O lacună prea simțită în biserica noastră începe să se umple încetul cu încetul. Aceasta ne grăește mult.

După executarea unei sfinte și splendide cântări, serbarea a luat sfârșit, timpul fiind înaintat, iar misionarii trebuind să mântue din nou cei zece kilometri fiind pentru denie acasă.

Ar fi bine, ba încă și cu mult folos, dacă toate șezătorile ținute în diferite sate să fie date publicității cu întregul lor program, pentru ca să se vadă că se muncește destul de intens, și mijloace de evanghelizare ni-se creiază, dar vina, apăsătoarea vină, constă în aceea că noi nu ne folosim de aceste mijloace, iar acolo unde ne folosim — mai mult din nevoie — stricăm în urmă totul, în loc să întărim și să continuăm cu sârguință mai departe opera începută.

Însemn aici cuvintele înțelepte ale Prea Sfințitului Iosif spuse odinioară: „Eu înțeleg ca fiecare preot să fie un misionar în parohia lui. Noi îi vom trimite acolo ajutor care să întărească lucrul pastoral, dar în zadar va fi aceasta, dacă după aceea preotul respectiv, nu va căuta să urmeze mai departe opera începută ci va lăsa-o ballă, ba încă va desminși-o prin saptetele și purtările sale.“

Ba pe alocurea s'au ivit chiar refuzuri la invitarea ce-a făcut-o asociația de a face misiune acolo. Așa de exemplu un frate la întrebarea, ce i-s'a făcut de cineva, refuză prin cuvintele: Nu mă ocup cu lucruri de astea. Trist.

Vom mai reveni, și astfel de răsaduri și jertfe le vom da la iveală.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

La Poiana.

*Dusu-ne-a spre Tine-a luncii zână
Drum ascuns pe râpe și poteci,
Tănuită'n vale pe o rână
Te văzui sfioasă cum te pleci.*

*O, grădina Domnului în floare!
Luminiș ales de cel Prea-Sfânt,
Ca'n icoana Ta strălucitoare
Să-și desfete ochii pe pământ.*

*Ți-am adus cu noi buna vestire,
Înimi calde'n cale ne-au adus
Fiii Tăi și'n ochi duioși uimirea
De solia blândului Iisus.*

D.

Pastorale.

de Pr. Aureliu Iana.

În decursul păstoririi mele de aproape 40 ani, nu odată mi s'a dat prilej să cunosc greutățile împreunate cu păstoria sufletelor în comună. Adese obvin cazuri, că preotul nu poate să-și dea seama de teluritele pedici ce întâmpină în viață, și mai ales acel preot, care cu zel și abnegațiune urmărește cu rigoare fazele vieții păstoriților săi și dorește ca să-și împlinească conștiincios chemarea căreia s'a dedicat. Cine a trăit în popor, a putut observa cât este el de susceptibil în unele privințe și cât este el de nepăsător în alte privințe. Cum adese preotul său bătându-i urechea cu lucruri bune și în folosul lui, el rămâne rece. Câtă trudă și abnegațiune și-a pus preotul ca să-l lumineze și să-l facă accesibil spre lucruri folositoare și de el nu se prinde sfat, și de câte ori conducătorii săi firești nu și-au dat toată silința ca să-l ajute, să-i facă învederat cunoscut lipsa ce-l paște, și urmând sfatul ar putea să i se croiască o soarte mai bună. El, după ce a ascultat o bună vreme, după ce preotul și-a istovit puterile și i se pare că l-a putut determina spre cauză, el apatic, cu sânge rece îi spune vorba învechită „o fi părinte“. Se înțelege, că preotul oarecumva enervat de atâta sfat și bogăție de cuvinte folosite la adresa lui înzadar, după ce a aplicat toate mijloacele de a-l determina spre a fi ascultat și urmat, tot acest enoriaș mai adaugă la cuvintele de mai înainte „o fi“ că „părinții și bătrânii noștrii n'au trăit cu asemenea lucruri, și au trăit bine“.

Se înțelege, că expectațiunile acestea dezarmează de preot cu desăvârșire, după care-și pierde orice speranță de a-l putea determina la o acțiune rodnică dorită. Este aceasta în firea poporului nostru și în zadar ne-am cheltui orice energiile, el în actuala stare, postbelică tot acelaș conservativ a rămas ca și în cea antebelică.

Și dacă totuș preotul a putut prin toate necazurile acestea să ajungă la un rezultat oarecare în viața sa pastorală de azi, este a se atribui multiplelor sale experiențe, sfaturi și cunoștințe, cu aplicarea tuturor mijloacelor ce de veacuri i-au stat la îndemână, pentru ca totuș în parohie să facă acel mic progres, cu care ne putem prezenta astăzi.

Poporul, în urma multor frământări electorale ce au avut în acești 10 ani din urmă, a devenit atât de îndărătnic atât de neascultător, încât conducătorii săi firești folosind toate mijloacele, nu-l pot determina spre progresul pe care alte popoare din jurul să l-au ajuns, nu-l pot aduce ca în ocupațiunile sale zilnice să fie accesibil spre morală, spre ordine și progres. Cine trăește în mijlocul lui și îi studiază mersul afacerilor sale află, că în acțiunile sale cade din zi în zi într'o frământare și agitație neobicinuită, îi place să audă numai că undeva se proiectează o convenire, o adunare; el momentan începe să facă planuri, cu călăreți, fanfare, cor și felurite manifestații. La compunerea acestor planuri și manifestațiuni nu lipsește nici beutura făcută în mod clandestin din bucatele ce le au în anii din urmă în abundență, unde se țes larme și intrigi în contra unuia și a altuia. Ear la ziua defiptă acestea se înțetesc, și ne este cunoscut cu ce alai se finesc ca peste scurt timp să se repeteze de nou în alt loc și sub altă formă. Și la toate acestea nici greu se mai poate vorbi de morală; ear sfatul preotului nu mai poate avea efect moralizator și predica preotului în biserica lipsită de ascultători, cui o spune.

D'apoi multele adunări electorale pentru Cameră, Senat, județ și comună, câte ațâtări și atacuri la adresa unuia și a altuia dintre fruntași; o îmbolnăvire de creier a poporului dela sate. Toate acestea aglomerându-se în mintea lui, câte ieșiri pătimașe nu produc și dau asemenea anze la nerespectarea moralității și religiozității cu desconsiderarea conducătorilor lui firești? Câți oare din păcătoșii satelor nu pornesc într'o destrămată larmă și goană și caută să profite după interese meschine la aceste și asemenea ocazii? Și apoi în asemenea locuri câți nu o iau razna și produc felurite turburări și rătăcirii religioase, cărora nu s'au putut pune

capăt, până ce iarăș factorii satului punându-și în cumpănă toată vaza și autoritatea spre a-i combate și sfătui? Și cine din preoțimea satelor nu a experiat, ce alai se naște din asemenea cazuri, cari în fine din zi în zi degenerind aduc religiozitatea, precum și autoritatea și respectul celor sfinte în încurcături și vâlmășeli și chiar rătăcirii. Orice nemulțămît și gălăgios al satelor se alătură la aceste rătăcirii și în cele mai multe cazuri contra preotului ori bisericii și așezămintelor ei, le comentează și aducând exemple dela cei rătăciți aruncă otravă între cei buni?

(Urmează).

Dintr'o Pastorală

adresată nu de mult preoțimii parohiale, în care se dau invitațiuni pastorale, estragem următoarele: „Aceste învățături și porunci ale Mântuitoriului se păstrează în sfânta noastră Biserică strămoșească-ortodoxă. Cu aceste învățături v'ați luminat și voi, iubiții mei preoți, și prin hirotonire, prin impunerea mânilor Arhierelui hirotonitoriu v'ați îmbrăcat cu Darul Duhului Sfânt, carele s'a revărsat asupra voastră primind misiunea apostolică de a învăța, a predica pe Christos Cel Răstignit, a boteza și a învăța, pe cei botezați, pe cei cari vi s'au concretizat spre păstorire; să-i învățați a păzi toate învățăturile Mântuitoriului *nevătămate, nestricate, nefalsificate*.

Voi toți, iubiții mei preoți, sunteți apostoli, misionari în slujba lui Christos Cel Răstignit, slujbași în sfânta Lui Biserică.

Voi, iubiții mei, nu sunteți slujbași civili, oficianți sau funcționari, ci sunteți apostoli, misionari și părinți sufletești întrucât investiți cu Darul Duhului Sfânt predicați pe Christos Cel Răstignit și înoiți pe poporul lui Dumnezeu prin baia nașterii de a doua.

Demnitatea voastră, slujba voastră nu e lumească, ci e îngerească, căci și voi, ca îngerii din ceriu, aveți să preamăriți pe Dumnezeu neîncetat; și voi, ca îngerii în ceriu, încungiurați pe Dumnezeu, pe Iisus, prezent real în Sfântă Cuminecătură, în sfântul altariu; ba mai mult, ceea ce nu este dat îngerilor vi este dat vouă, iubiții mei, ca să purtați în brațele voastre, în palmele voastre pe Iisus Cel Răstignit, de față real în Sfânta Cuminecătură, Sfântul Potir.

Vedeți, iubiții mei, ce sublimă demnitate e chemarea preoțească; și iarăși cât de mare este îndatorirea ce rezultădin această sublimitate“....

Misionarism.

„Asociația misionară a studenților anului IV. dela Academia noastră teologică”, întocmai ca și în anii trecuți și-a început activitatea sa în comunele din jurul Caransebeșului, urmărind nobilul său scop de a propovădui sublimele învățături ale Mântuitorului.

Duminecă în 22 Martie a. c. — Dumineca IV-a a postului sf. Paști — sub conducerea Protodiaconului Ioan David, profesor de teologia practică, au deseins 25 studenți teologi în fruntea comună Sacul.

La ora 10 a. m. s'a oficiat sf. liturghie de păr. Eftimie Lăpăduș din Căvărân, păr. Dimitrie Lupea din Jena, păr. Vasile Soceneanțu, capelan pe lângă parohul local Aurel Spătan și de păr. protodiacon Ioan David. Răspunsurile la sf. liturghie au fost date de corul susnumitei asociații, sub conducerea studentului Gheorghe Tutunariu a IV. Apostolul a fost cetit de studentul Dimitrie Blidariu a IV, cu voce frumoasă și plăcută, încât credincioșii au rămas încântați. Herovicul cu solo de bariton a fost executat cu mare tact de studentul Gh. Tutunariu a IV. Aghioasele au fost cântate de studentul I. Vladu a IV care a dovedit, că este un bun cântăreț bisericesc, și de cântăreții locali Ioan Osul și Pricasna au fost cântate de cântăreți. La Pricasna părintele Vasile Soceneanțu, într'o predică bine întocmită — în legătură cu evanghelia zilei — arată în cuvinte frumoase, cum omenirea din ziua de azi este stăpânită de duhul rău, căruia i-se datoresc toate păcatele pe cari le facem în cursul vieții noastre, apoi toate măsurile pe cari trebuie să le luăm pentru a evita de a ne ingreuna sufletul cu păcate, ca astfel să putem ajunge la mântuirea vecinică.

După masă la ora 3, s'a săvârșit Vecernia, iar după vecernie s'a ținut în școala profesională o șezătoare cultural-moralizatoare, luând parte un număr foarte mare de credincioși. Părintele paroh Aurel Spătan, suferind fiind, totuși a luat parte atât la sf. liturghie cât și la această șezătoare; de remarcat este și prezența părintelui Dimitrie Soceneanțu, profesor de religie la liceul din Caransebeș.

Părintele capelan Vasile Soceneanțu prin cuvinte frumoase arată scopul venirii studenților teologi în mijlocul poporului, cari prin munca lor desinteresată ce o depun pe ogorul Mântuitorului, caută ca prin o colaborare strâns unită să stabilească legătura ce trebuie să existe între păstorul de suflete și păstoriți, căci numai dacă această legătură odată stabilită, învățătura mântuitoare a Bisericii noastre străbune va putea să culeagă roadele mult dorite și propovăduite de Mântuitorul și numai strâns uniți umăr la umăr vom putea pune zid apărător lupilor răpitori cari îmbrăcați în piei de oi caută să răpească oile din turma binecuvântată de Mântuitorul.

Di profesor Ioan David, protodiacon, în calitate de președinte a susnumitei asociații își exprimă mulțumirea sa pentru buna primire atât din partea conducătorilor spirituali ai acestei comune, cât și din partea credincioșilor cari prin dragostea lor ce o poartă de biserică și față de conducătorii lor au binevoit a lua parte la acest act sărbătoresc într'un număr foarte mare.

Incheindu-și cuvântarea le dorește spor la muncă și le urează mulți fericiți ani, la aceste cuvinte corul asociației intonează „Iur'u mulți ani”, iar întreaga sală aclamă în picioare; cu aceste cuvinte Di profesor președinte declară șezătoarea de deschisă.

Urmează următorul program:

1. Vorobchievici: „Psalm 140”, executat de corul asociației sub conducerea stud. Gh. Tutunariu a. IV.

2. Studentul Aurel Mihailovici a. IV. rostește o confesiune religioasă, vorbind despre iubirea ce trebuie să o avem față de aproapele, exemplu pentru aceasta îl avem chiar pe însuși Mântuitorul, care prin iubirea sa nemărginită ce a avut-o față de omenire a înstituit cele 7 taine. În continuare conferențiarul amintind despre instituirea acestor taine, tratează mai amply despre st. taină a Maslului arătând puterea vindecătoare ce o are față de o persoană suferindă.

3. I. Vidu: „Psalm 26”, executat de corul asociației.

4. „Iisus”, poezie de Gh. Coșbuc, declamată de studentul Titus V. Popa a. III. Declamația a stârnit emoții adânci în sufletele credincioșilor.

Înmânându-i-se Părintelui Vasile Soceneanțu câteva broșuri cu conținut religios-moral, însărcinează pe primul epitrop cu distribuirea acestora, mulțumind în numele credincioșilor Dlui referent eparhial Nicolae Cornean pentru acest gest frumos și demn de imitat.

5. F. Adam: „Iisus”, executat de corul asociației.

Di învățător și director, Vasile Tărian, cu toate că suferind fiind și din motive binecuvântate nu a putut lua parte la sf. liturghie, în numele corpului didactic, mulțumește atât Domnului profesor Ioan David, cât și membrilor asociației pentru osteneala ce și-au luat-o ca să țină această șezătoare, dorindu-le spor la muncă, iar sămânța semănată în ogorul Mântuitorului să dea roade mulțumitoare.

Cu acestea Domnul profesor Ioan David mulțumește conducătorilor spirituali și credincioșilor pentru concursul dat pentru buna reușită a acestei șezători cultural-moralizatoare.

Dimitrie Blidariu
secretarul asociației

(Va urma)

Poșta Consiliului Eparhial.

La întrebarea Episcopiei noastre asupra normelor de compunere ale statelor personalului ecclesiastic, Directoratul Ministerial a răspuns la 1 Aprilie cor. că nu are încă nici un fel de dispozitiv pentru compunerea acestor state.

Aceasta se comunică ca răspuns la întrebările și urgentările pentru retribuiri dela stat.

ȘTIRI

Locale.

Dumineca după masă a conferențiat păr. *Petru Bunca* din Loc. Vorbind despre începuturile creștinismului la Români în general, a insistat deosebit asupra creștinismului în Banat, precum și a vieții religioase din părțile noastre. Conferința a fost ascultată cu deosebit interes, ea desvelind o parte din istoria care ne privește atât de aproape.

Corul mixt al Catedralei a dat rezonoriile Vecerniei; în urmă a cântat concertul „acum slobozește”.

Pentru muzeul eparhial au donat: Păr. *Gheorghe Tătu* din Iablanța, o secure de piatră, din epoca de piatră, două unele de bronz cu o vechime de circa 5—7 sute ani înainte de Christos și un steag bisericesc pictat acum o sută de ani de pictorul I. Achimescu; „*Banca Poporală*” a binevoit a ne da un tablou mare reprezentând pe Sfântul Ioan Botezătorul.

Mulțumim mărinimoșilor donatori pentru interesul și dragostea ce au pentru această instituție a noastră!

Pe seama locului de închinare „Piatra Scrisă” au donat:

clitorii Vasile și Ana Drogomir din Slatina-mică un măsai mare de mătăasă albă, un covor din păr de lână și două sfeșnice de aluminiu;

văduva preoteasă Stanca Bogoeviță din Teregova un măsai mare în culoare galbenă din păr de lână; cond. oficiului poștal din Armeniș, P. Barca un măsai mare brodat cu cruci și

credincioasa Paraschiva Loga din Teregova un măsai mare alb de pânză.

Dumnezeu să le răsplătească dania, izvorâtă din suflet curat!

Cercul Academic Bănățan, Secția București în ședința sa de constituire ținută în ziua de 22 Martie 1931, și-a ales următorul comitet: Președinte: Ioan D. Cârpanu, vice-președinte: Nicolae Olteanu, secretar-general: Rusalin Olariu, secretar de ședință: Ioan Crișan, casier: Nicolae Doichiță, controlor: Adam Gherghina, bibliotecar: Ioan Folteanu, arhivar: Iosif Drăgan, membrii în comitet: Coriolan Belgea și Ioan Stojar, censori: Nicolae Ciroan și Ilie Jelebeanu.

Qados titlul unui articol publicat în nrul nostru trecut, din greșală a fost cules „Quados”. Facem cuvenita rectificare cu adaosul, că înțelesul cuvântului, care este evreesc, pe românește e „sfânt”.

Anunț.

Subsemnatele bănci am hotărât că, cu începere dela 1 Aprilie 1931, să bonificăm după depunerile spre fructificare următoarele dobânzi brute:

7% la vedere

8% pe termen și

9% statutare

Caransebeș, la 1 Aprilie 1931.

Banca Banatului S. A. Banca Poporală S. A.

Banca Graniței S. A.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș
Societate pe Acții.

Băieți din casă bună

să primesc ca ucenici la brutăria

Gheorghe Guran, Caransebeș.

CONCURS.

Pentru întregirea postului de preot din parohia sub clasă Plavișevița cu filii Tisovița și Baia nouă, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană” pe lângă următoarele

Emolumente:

1. Sesiunea parohială constătătoare din 6 jug-892 stj. [] pentru care preotul va plăti toate impozitele.

2. Dotațiunea dela stat și un ajutor extraordinar lunar de Lei 1000 (una mie).

3. Dela comuna bisericească Lei 240 anual și ștola uzitată.

4. Locuință în casa parohială, pentru care preotul va plăti toate impozitele

Doritorii a ocupa acest post să-și înainteze petițiunile lor de concurs, Prea Onoratului Oficiu protopresbiterial al Mehadiiei, în Prigor (jud. Caraș).

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 28 Februarie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

A cincea dare de seamă

asupra sumelor incurse în 1930 la Fondul Monumentului Horia, Cloșca și Crișan, care se va ridica la Alba Iulia.

1. Suma intrată până la 31 Decembrie 1929 121.493 Lei

2. La 25 Ianuarie 1930 Dr. Ioan Pantea

T. Mureș 500 Lei

3. La 10 Iunie 1930 Municipiul Constanța 1.000 Lei

4. 30 Iunie 1930 Interese capitalizate . . . 6.471 Lei

5. 31 Decembrie 1930 Interese capitalizate 6.790 Lei

Total 136.254 Lei

Toți cei buni și conști ai neamului sunt rugați ai contribui, trimițând suma subscribului.

Caransebeș (Severin) 19 Martie 1931.

Iuliu Vuia
profesor.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericească ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericești

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

15

Caransebeș, Str. Ghefăriei 4.

Prima Casă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții, Caransebeș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Case de Păstrare din Caransebeș S. P. A.” sunt invitați la a

LIV-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 25 Aprilie 1931 la orele 11^{1/2} a. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a două acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și a Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Peritractarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Direcțiunii și a Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Complectarea direcțiunii.
4. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
5. Propunerea și deciderea remunerației a Comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 3 Aprilie 1931.

Direcțiunea.

N. B. Conform § 22 din statutele institutului, acționarii cari doresc a lua parte la adunarea generală personal sau prin plenipotențiații lor sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 4 zile să depoziteze acțiunile lor dinpreună cu couponele nescadente la cassieria noastră, sau la cassieria Băncii: Banca Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni, Timișoara și Sucursalele ei.

Activa		CONTUL BILANȚ		Pasiva	
Cassa:				Capital societar	5,000.000
Numerar	4,238.405			Fond de rezervă*	3,352.452
Monete străine	766.638	5,005.043		Fond pentru diferența cursului	250.000
Capitale elocate la bănci		6,169.835		Fond de rezervă pentru creanțe dubioase conform § 32 b. al legii de contribuție dir.	1,250.000
Portofoliul cambial		37,338.889		Fondul jubilar „Carol Schwab” de pensie și asistența funcționarilor	
Conturi curente acoperite		28,697.504		Depuneri spre fructificare:	
Efecte proprii		2,955.155		Pe libel	53,099.991
Realități:				In cont curent	6,788.240
Edificiul institutului		1		Creditori	1,484.102
Incasso	2,123.319			Reescompt	5,974.875
Cauțiuni și garanții	234.700			Incasso	2,123.319
Inventarul		2		Cauțiuni și garanții	234.700
				Poziții transitoare	968.254
				Profit:	
				Reportat din anul 1929	189.813
				Net în anul 1930	1,608.702
		80,166,429			1,798.515
					80,166.429

*La caz de acceptare a propunerii direcționale, fondul de rezervă ar crește la Lei 5,100.000.—.

Spese		CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE		Venite	
Salarii, spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto postal telefon și telegrame		2,450.996		Profit reportat din anul 1929	189.813
Impozite și competențe		777.205		Dobânzi, provizii și alte venite	4,567.064
Profit:				Venitul imobilului	269.839
Reportat din anul 1929	189.813				
Net în anul 1930	1,608.702	1,798.515			
		5,026.716			5,026.716

Fischer m. p.
director conducător.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1930.

pentru contabilitate:

Glück m. p.

procurist-contabil autorizat.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Coste m. p. președinte Schwab m. p. dir. general Bastius m. p. Dr. Becker m. p. Bibel m. p. Goanță m. p.
Dr. Halle m. p. Hüttl m. p. Rado m. p. Schiller m. p. Dr. Szörényi m. p. Tirbu m. p. Vidrighin m. p. Zápory m. p.

L'am revidat și aflat exact:

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Alexandru Andrei m. p. Robert Halle m. p. președinte Rudolf Klein m. p. Eugen Rado m. p. Petru Straub m. p.

„BANCA POPORALĂ“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.

Filiale: BOZOVICI, TEREGOVA, MEHADIA ȘI BUZIAȘ. ♦ Expozituri: EȘELNIȚA ȘI SACUL. ♦ Telefon Nr. 43.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală“ din Caransebeș sunt invitați la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Caransebeș la 16 Aprilie 1931 la 11^{1/2} ore a. m. în localitățile institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale, designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Propunerea Consiliului de administrație referitoare la fuziunea cu Banca „Cetatea“ s. a. Mehadia prin contopirea acesteia în institutul nostru.
3. Propuneri în sensul statutelor.

Caransebeș, la 26 Martie 1931.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, care voesc a participa la adunarea generală extraordinară în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în sensul statutelor a-și depune acțiunile în Caransebeș la Institutul nostru ori la filialele din Bozovici, Teregova, Mehadia, Buziaș, Eșelnița și Sacul, afară de acestea la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.